

[M. C. Jensen.]

Af den Aarsberetning, som Tilsynsraadet har udgivet, fremgaar det ogsaa — der er mange andre Eksempler, men jeg skal kun nævne dette —, at f. Eks. Købstadkommunernes gensidige Forsikringsforening, der har Kontor Gyldenløvesgade 11, er inde under § 34. Den tegner Forsikring i alle Brancher, dens Præmieindtægt er 305 000 Kr. om Aaret, og den har en Garantifond paa 1 018 000 Kr. Jeg har derfor svært ved at forstaa, at man vil kræve, at Fiskernes Fartøjsforening, der ikke ejer nogen Grundfond, som andre Mennesker har Andel i, skal ind under det strengere Tilsyn, hvad der vil medføre en ikke saa lille Udgift for os. Naar jeg siger „os“, er det, fordi jeg har den Ære at være Næstformand for denne Forsikring. Jeg er glad over, at Ministeren vil tale med os om Spørgsmaalet, men naar man af den Aarsberetning, som Tilsynsraadet har udgivet for det sidst forløbne Regnskabsaar, kan se, at kun 16 gensidige Forsikringer er inde under § 16, men 200 under § 34, og naar det saa yderligere kan oplyses, at alle andre gensidige Fiskefartøjsforsikringer her i Landet er inde under § 34, forekommer det mig, at det vil være urigtigt over for os at kræve, at vi skal ind under det skarper Tilsyn efter § 16, ikke mindst i Betragtning af, at en Forsikringsforening som Købstadkommunernes, der tegner Forsikringer over hele Landet, og som netop har en Garantikapital, findes under § 34. Jeg henstiller til Ministeren, at vi ved den Forhandling, der kommer, maa faa et velvilligt Synspunkt frem fra Ministerens Side, saa at vi kan blive placeret ved Siden af de andre Selskaber, der for øvrigt ogsaa konkurrerer med os i Forsikring af Fiskefartøjer.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg skal selvfølgelig paa Foranledning af de Udtalelser, der her er fremkommet, undersøge Spørgsmaalet, men med de Oplysninger, der foreligger for mig, kan jeg ikke se rettere, end at Forsikringen af danske Fiskefartøjer maa høre ind under § 16. I Forsikringens Vedtægt hedder det, at Forsikringens Fonds er dels en Grundfond, dels en Reservefond, og det er jo ikke saadan, at Forsikringen er af mere underordnet Art. Ved Udgangen af 1935 var der forsikret 1 174 Fartøjer til en samlet Forsikringssum af 13 Mill. Kr., og den sidste for Ministeriet foreliggende Status balancerer med godt 1 149 000 Kr., saa man kan vist ikke uden videre drage en Sammen-

ligning med det andet nævnte Forsikrings-selskab.

Vi er altsaa villige til at forhandle, og skulde der komme nye Oplysninger frem, skal vi se paa dem med Velvilje.

Stensballe: Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dengang Loven blev gennemført i Landstinget, var det under store Fødselsveer og med store Vanskeligheder. Den daværende Minister gav dengang Tilsagn om, at Placeringen skulde ske med stor Skønsomhed, og det er ogsaa sket. Jeg nærer fuldkommen Forvisning om, at den nuværende Minister vil udvise en tilsvarende Skønsomhed, ikke mindst i Henhold til de sidste Udtalelser, Ministeren fremkom med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 samt Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 237).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning, saadan som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting. Den gældende Lov omfatter Haandværk, Industri, Transport, Handels- og Kontorvirksomheder, for hvilke der er givet et Forbud mod al privat Arbejdsanvisning, som ikke sker vederlagsfrit, dog saaledes, at der under visse Betingelser er Undtagelser fra Forbudet med Hensyn til Anvisning udført af Organisationskontorer, Handelskoler, tekniske Skoler m. m. Endvidere kan der, hvis det inden for visse Omraader maa anses nødvendigt for at tilfredsstille en tilstedeværende Trang til Anvisning, der ikke kan udføres gennem den offentlige Anvisning, gives Adgang til at drive privat Arbejdsanvisning for Betaling i den Udstrækning og paa de nærmere Vilkaar, der maatte blive fastsat i det enkelte Tilfælde.

Loven bestemmer dernæst om private